

πράγματι εὐρύν νούν, ἐπεχείρησεν ἀνασκαφὰς εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ Βεζουβίου. Ἀπέτισε τὰ ἐπὶ τούτῳ τέλη τῇ Ἰταλικῇ κυβερνήσει. Ἐπιθυμεῖ δὲ νὰ πλουτίσῃ τὰ γαλλικὰ μουσεῖα διὰ τινων ρωμαϊκῶν ἀρχαιοτήτων.

— Ἐχει καλῶς! Ἀλλ' ἐνόμιζον ὅτι ὁ κύριος πενθερός σας ἦτο βουλευτής... Ἡ μήπως παρητήθη;

— Ἐζήτησεν ἄδειαν... Εἶναι ἐξαίρετος πατήρ ὁ κύριος Μουλινέ καὶ καλὸς σύντροφος τῆς θυγατρὸς του, ἥτις ἀρέσκεται εἰς τὸν καθιστικὸν βίον.

[Ἐπεται συνέχεια].

Ι. Π. ΓΕΩΡΓΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΙΧΑΗΛ ΘΕΡΒΑΝΤΗ

ΚΟΡΝΗΛΙΑ

Διήγημα

[Συνέχεια]

Ἐνῶ ὁ δούξ ὠμίλει οὕτω, ὁ Λορέντιος μετέβαλλε κατὰ στιγμὰς ὄψιν, μὴ δυναμὲνος νὰ συγκρατηθῇ ἐπὶ τῆς θέσεώς του. Ἦσαν ταῦτα πρόδηλα δείγματα ζωηρᾶς ὀργῆς. Τὸ αὐτὸ συνέβαινε τῷ δὸν Ζουάν καὶ τῷ δὸν Ἀντωνίῳ, οἵτινες ἀπερχόσαντο πάρχυντα νὰ μὴ ἐπιτρέψωσι τῷ δουκὶ νὰ ἐκτελέσῃ τὸ σχέδιόν του, ἐπ' ἀπειλῇ καὶ αὐτῆς τῆς ζωῆς του.

Ὁ δούξ ἀναγνώσας ἐπὶ τοῦ προσώπου αὐτῶν τὰ αἰσθηματὰ των, προσέθεσεν:

— Ἦσυχάσατε, κύριε Λορέντιε, προτοῦ μοὶ ἀπαντήσετε, ἐπιθυμῶ τὰ θέλητρα τῆς μελλούσης συζύγου μου, νὰ σὰς ἀναγκάσωσι νὰ μοὶ παραχωρήσετε ὅ,τι σὰς ζητῶ. Ἡ καλλονή της, εἶμαι βέβαιος, δύναται νὰ προλάβῃ μεγαλείτερα δυστυχήματα.

Μεθ' ὃ ἡγέρθη καὶ εἰσῆλθεν ἐν τῷ δωματίῳ. ἐν ᾧ εὕρισκετο ἡ Κορνηλία, πλουσίως περιβεβλημένη καὶ κεκοσμημένη.

Ὅτε ὁ δούξ διηυθύνθη πρὸς τὸ δωμάτιον τῆς Κορνηλίας, ὁ δὸν Ζουάν ἡγέρθη καὶ θέσας τὰς χεῖρας ἐπὶ τῶν πλευρῶν τῆς καθέδρας τοῦ Λορεντίου τῷ εἶπε χαμηλοφώνως:

— Μὴ τὸν ἅγιον Ἰάκωβον, κύριε Λορέντιε, μὰ τὴν πίστιν μου καὶ τὴν εὐγένειάν μου, σὰς ὀρκίζομαι ὅτι δὲν θὰ ἐπιτρέψω ποτὲ εἰς τὸν δούκα νὰ νυμφευθῇ ἄλλην. Ἡ θὰ τηρήσῃ τὸν λόγον, τὸν ὁποῖον ἔδωκε, ἢ θὰ τὸν φονεύσω. Περιμένω νὰ ἐξαντλήσωμεν πάντα τὰ μέσα πρὸς ἀνεύρεσίν της καὶ ἂν μὴ γνωσθῇ θετικῶς ὅτι ἀπέθανε, δὲν θὰ νυμφευθῇ ποτέ.

— Εἶμαι τῆς αὐτῆς γνώμης, ἀπήντησεν ὁ Λορέντιος.

— Τότε καὶ ὁ δὸν Ἀντώνιος εἶνε σύμφωνος, ὑπέλαθεν ὁ δὸν Ζουάν.

Τῇ στιγμῇ ἐκείνῃ, ἡ Κορνηλία ἐφάνη ἐν τῇ θύρᾳ τῆς αἰθούσης, μεταξὺ τοῦ δουκὸς καὶ τοῦ ἱερέως, οἵτινες ἐκράτουν αὐτὴν ἀπὸ τῆς χειρὸς.

Ὅπισθεν αὐτῶν ἠκολούθουν ἡ Μαργαρίτα, ἡ θαλαμηπόλος τῆς Κορνηλίας, ἡ

ὁ δούξ ἔφερεν ἐκ Φερράρης, ἡ τροφὸς τοῦ βρέφους καὶ ἡ θαλαμηπόλος τῶν Ἰσπανῶν.

Ὁ Λορέντιος, ἀφοῦ ἐν στιγμῇ συγχύσεως καὶ ἐκπλήξεως παρετήρησεν αὐτὴν καὶ τὴν ἀνεγνώρισε, τρέχει κλονούμενος, καὶ πίπτει εἰς τοὺς πόδας τοῦ δουκὸς, ὅστις ἠνώρθωσεν αὐτὸν καὶ τὸν ἠνάγκασε νὰ πέσῃ εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς ἀδελφῆς του.

Ἡ Κορνηλία τὸν ἐθλίψεν ἰσχυρῶς ἐπὶ τοῦ στήθους της μεθ' ἐνδείξεων χαρᾶς καὶ τρυφερότητος.

Ὁ δὸν Ζουάν καὶ ὁ δὸν Ἀντώνιος κατὰπληκτοὶ ἔσπευσαν καὶ ἡσπασθήσαν τὴν χεῖρα τῆς Κορνηλίας, λέγοντες τῷ δουκὶ ὅτι αὕτη ἦτο ἡ ἐπιτυχεστέρα καὶ λεπτοτέρα ἀστείότης, ἣν ἠδύνατο νὰ σκεφθῇ.

Ὁ δούξ ἔλαβε τὸ παιδίον, ὅπερ ἐκράτει ἡ Μαργαρίτα, καὶ τείνων αὐτῷ τῷ Λορεντίῳ:

— Λάβε, ἀδελφέ μου, τῷ εἶπε, τὸν ἀνεψιόν σου, τὸν υἱόν μου, καὶ δός μοι, ἐὰν θέλῃς, τὴν ἄδειαν νὰ νυμφευθῶ τὴν χωρικὴν αὐτήν.

Ἡ διήγησις θὰ ἦτο μακρὰ ἂν περιεγράφομεν τί ἀπήντησεν ὁ Λορέντιος, τί ἠρώτησεν ὁ δὸν Ζουάν, τί εἶπεν ὁ δὸν Ἀντώνιος, τὴν εὐφροσύνην τοῦ ἱερέως, τὴν χαρὰν τῶν γυναικῶν καὶ τὴν γενικὴν τέλος ἱκανοποίησιν.

Μετ' ὀλίγον ὁ ἱερεὺς συνέζευξε τοὺς δύο ἑραστάς, ὁ δὲ δὸν Ζουάν καὶ ὁ δὸν Ἀντώνιος ἐγένοντο ἀνάδοχοι τῶν γάμων.

Ἡ γραία δούκισσα, μήτηρ τοῦ δουκὸς, ἀπεβίωσεν, ἀφοῦ ὁ γάμος ἐτηρήθη μυστικὸς μέχρι τοῦ θανάτου της. καὶ ἡ Κορνηλία εἰσῆλθεν ἐπισήμως ἐν Φερράρῃ, παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ δουκὸς συζύγου της, καταπληξάσα καὶ γοητεύσασα διὰ τῆς καλλονῆς της. Ὁ δούξ εὐγνωμονῶν ἐπρότεινε τῷ δὸν Ζουάν καὶ τῷ δὸν Ἀντωνίῳ δύο τῶν ἐξαδελφῶν του εἰς γάμον, ἀλλ' ἐκεῖνοι ἠρνήθησαν, οὐχὶ ἐκ περιφρονήτους, ἀλλ' ἀκολουθοῦντες ἀξιέπαινον ἔθιμον τῆς πατρίδος των καὶ τὴν θέλησιν τῶν γονέων των, νὰ νυμφευθῶσιν ἐν τῇ πατρίδι των.

Ὁ δούξ ἀπεδέχθη, μετὰ λύπης, τὴν ἄρνησιν ταύτην, ἀλλὰ δὲν ἔπαυεν, ἀφοῦ ἐπέστρεψαν ἐν Βολωνίᾳ πρὸς ἀποπεράτωσιν τῶν σπουδῶν των, ἀποστέλλων αὐτοῖς συχνάκις πολύτιμα δῶρα.

Μετὰ δύο ἔτη οἱ Ἰσπανοὶ φοιτηταὶ ἐπεράτωσαν τὰς σπουδὰς των καὶ ἐπανῆλθον ἐν Φερράρῃ, ἵνα ἀποχαιρετίσωσι τὸν δούκα καὶ τὴν Κορνηλίαν, ἥτις εἶχε κατὰσθῇ μήτηρ δύο κορασιδῶν. προσέφερε δὲ τὸν μὲν σταυρὸν τῷ δὸν Ζουάν, τὸ δὲ ἐγκόλπιον τῷ δὸν Ἀντωνίῳ.

Καὶ ἀπῆλθον εἰς Ἰσπανίαν, ἔνθα ἐνυμφεύθησαν νέας πλουσίας καὶ ὥραιας, ἐξακολουθοῦντες πάντοτε νὰ διατηρῶσιν ἐγκάρδιον ἀλληλογραφίαν μετὰ τοῦ δουκὸς καὶ τῆς δούκισσης, ὡς ἐπίσης καὶ μετὰ τοῦ Λορεντίου Βεντιβόλλη, πρὸς μεγίστην εὐχαρίστησιν ἀμφότερων.

Ε*.

ΤΕΛΟΣ

Τὰ ἑξῆς βιβλία, εὐρισκόμενα ἐν τῷ Βιβλιοπωλεῖ ἡμῶν, ἀποστέλλομεν ταῖς Ἐπαρχίαις καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ, ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν τελῶν. — Ἐπίσης προμηθεύομεν εἰς πάντα ὁποιοῦνδήποτε βιβλίον, ἀρκετὴ ἢ αἰτήσις νὰ συνοδεύηται μετὰ τὸ ἀντίτιμον αὐτοῦ.

«Τὰ Ἀπόκριφα τῆς Μασσαλίας, μυθιστορία Αἰμιλίου Ζολᾶ δρ. 3. — «Ἡ Γυναίκες. τὰ Χαρτιά καὶ τὰ Κρασί», μυθιστορία Paul de Cock, μεταφράσεις Κλεάνθους Ν. Τριανταφύλλου δρ. 1. — «Αἱ Ἐχθραὶ Μητέρες», μυθιστορία Catulle Mendès δρ. 1,50. — «Ὁ Γιάννης», μυθιστορία Paul de Cock μεταφράσεις Κλεάνθους Ν. Τριανταφύλλου δρ. 2. — «Μπουμπουλίνα-Ἀρκάδιον», Δράματα ὑπὸ Γ. Ἀνδρικοπούλου δρ. 3. — «Κωμωδία» ὑπὸ Ἀγγ. Βλάχου δρ. 2. — «Ὁ Γονὶστὴς Κορδούβιος ἢ ἡ Γρανάδα ἀνακτιθεῖσα» μυθιστόρημα δρ. 1,50. — «Ἀνθρωπος τοῦ Κόσμου», Ἀθηναϊκὴ μυθιστορία, ὑπὸ Γρ. Δ. Ξενοπούλου δρ. 2. — «Ἑλληνικαὶ Σκηναὶ» ὑπὸ Ἀγγέλου Βροφφρίου, μεταφρ. Π. Πανᾶ, δρ. 5. — «Ἡ Ναξὸς Μαριάνθη» μυθιστόρημα πρωτότυπον, δρ. 1,30. — «Ὁ Ἀρχὸν τοῦ Κόσμου», μυθιστόρημα εἰς 6 τόμους δρ. 8. — «Αἱ τελευταῖαι ἡμέραι τῆς Πομπηίας» μεταφράσεις Γ. Κ. Ζαλακώστα ρ. 4. — «Ἐξομολόγησις ἐνὸς Ἀββᾶ» μυθιστ. δρ. 150. — «Τυχαιὸν Συμβάν», διήγημα πρωτότυπον, ὑπὸ Λεωνίδα Π. Κανελλοπούλου δρ. 1. — «Τὰ Δράματα τῶν Παρισίων», μυθιστορία Ponson-Del-Terrail, τόμοι ὀκτώδεες 3 δρ. 6. — «Αἱ Φύλακες τοῦ Θεσαυροῦ», μυθιστορία Ἑμμ. Γονζαλὲς δρ. 1,50. — «Ἡ Παναγία τῶν Παρισίων», μυθιστορία Βίκτωρος Οὐγγὺ, μεταφράσεις Ι. Καρασσούσα τόμοι 2) δρ. 4. — «Ἡ Ἡρωὶς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως» μυθιστορία Στεφάνου Θ. Ξένου, εἰς δύο ὀκτώδεες τόμους δρ. 4. — «Ἑλληνικὴ» ἔθιμα Κωνσταντινουπόλεως, πρωτότυπος κοινωνικὴ μυθιστορία ὑπὸ Ἐπαμεινώνδου Κυριακίδου δρ. 5. — «Βίαις τῶν Διαδόγων τοῦ Μωάμεθ» ὑπὸ Οὐασινγκτόνος Ἰρβινγγος δρ. 2. — «Τὰ Ἰουδαϊκά» ἥτοι ἀνατροπὴ τῆς θρησκείας τῶν Ἑβραίων καὶ τῶν ἔθμων αὐτῶν, μετ' ἀποδείξεων ἐκ τῆς Ἀγίας Γραφῆς δρ. 2. — Ποιήματα Ι. Γ. Τσακισιάνου δρ. 3. Χρυσόδατα δρ. 4. — «Μαρία Ἀντωνιέττα», ὑπὸ Γ. Ρόμα, τραγικὸν ἱστορικὸν μελοδράμα εἰς 4 πράξεις, μελοποιηθὲν ὑπὸ τοῦ ἐν Ζακύνθῳ μουσικοδιδασκάλου Παύλου Καρέρ, μεταφράσεις Γ. Κ. Σφήκα λ. 50. — «Οἱ Μελλόνυμφοι τῆς Σπιτζεβέργης», μυθιστορία Ξαβιέ Μαριμέ, στεφθεῖσα ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας δρ. 1,50. — «Ἀττικαὶ Νύκτες», Δράματα. Ποιήσεις. Σ. Ν. Βασιλειάδου δρ. 2. — «Ὁ Διαβολὸν - Σίμων, μυθιστορία Ponson-Del-Terrail δρ. 1,50. — «Τὸ Κατηραμένον Καπηλεῖον», μυθιστόρημα Λουδοβίκου Νοᾶρ δρ. 1,50. — «Ζιλ Βλά» μυθιστόρημα δρ. 5. — «Οἱ Ἀγῶνες τοῦ Βίου: Σέργιος, Πανίνης», μυθιστόρημα βραβευθὲν ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας δρ. 2. — «Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης τὸ Χρῆμα», μυθιστορία Ξαβιέ δὲ Μοντεπέν (τεύχη 11) δρ. 6. — «Ὁ Ἀδίκηθαις Ρογήρος», μυθιστορία Ἰουλίου Μαρῦ, (τόμοι 2) δρ. 3. — «Τὰ Ὑπερῶα τῶν Παρισίων», μυθιστορία Pierre Zaccane δρ. 4. — «Τὸ τέκνον τοῦ Ἐραστοῦ» καὶ «Ἡ ἀνυμφὸς μήτηρ» (τόμοι 2), μυθιστορία A. Matthey (Arthour Arnold) δρ. 3,50. — «Τὸ φρούριον τοῦ Καρρού» καὶ «Τὸ ἄνθος τῆς Ἀλόνης» (τόμοι 2), μυθιστορία Ι. Φ. Σμιθ δρ. 3,25. — «Ματθίδη» μυθιστόρημα (μετὰ εἰκόνων) Εὐγενίου Σύη, δρ. 7. — «Ἀντωνίνα», μυθιστορία Ἀλεξάνδρου Δουμά, υἱοῦ, μεταφράσεις Λάμπρου Ἐνυλῆ, δρ. 3. — «Λέων Λεωνῶν», μυθιστορία Γεωργίας Σάνδης, μεταφράσεις Ἰ. Ἰσιδ. Σκυλίση δρ. 1,50. — «Τὰ Δύο Λίχνα» Αἰμιλίου Ρισβούργ, δρ. 1,50. — «Ἡ Ὁραία Παρισινὴ» λεπ. 60. — «Ὁ Διάβολος ἐν Τουρκίᾳ», ἥτοι Σκηναὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὑπὸ Στεφάνου Θ. Ξένου. Ἐκδοσις δευτέρα, ἀδεία τοῦ συγγραφέως. ἐν ᾗ προσετέθη ἐν τέλει καὶ τὸ δρᾶμα «Ἡ καταστροφὴ τῶν Γεννιστάρων». (Τόμοι 2) δρ. 5.